

Zaterdag 5 oktober 2019 – 20:00

HOOGSTRATEN

RedHerring

o.l.v. Patrick Denecker

Canzoni Italiane

Jan Van Elsacker

tenor

Dirk Vandaele

viool

Herlinde Verheyden

cello

Philippe Malfeyt

theorbe & gitaar

Guy Penson

klavecimbel

Patrick Denecker

blokfluit

Dit concert wordt opgenomen door Klara en
wordt uitgezonden via Klara, klara.be en de gratis
Klara-app op 30 oktober om 20u00.

van roey

BOUWEN MET MENSEN

Programma

B. Marini

Sonata sopra Fugge dolente core

G. de Biabo

Fuggi, fuggi, fuggi

B. Marini

Sonata basso è violino

Hor che l'alba

C. Monteverdi

Et è pur dunque vero

G. Caccini

A quei sospiri ardenti

B. Marini

O dolci brine

Sonata sopra La Monica

Anoniem

Madonna tu mi fai

Anoniem

Lu pettu tundu

G.B. Fontana

Sonata seconda

G.F. Sances

Usurpator tiranno

S. Landi

Canta la Cicaletta

Anoniem

Vurria ca fosse ciaola

G.P. Cima

Sonata

S. Landi

Augellin

B. Marini

Novello Cupido

Canzoni Italiane

Dat Patrick Denecker en zijn Redherring-ensemble er altijd prat op gaan om originele programma's samen te stellen, bewijst hij nog maar eens met 'Canzoni Italiane.' Naar aanleiding van het Antwerps Barokjaar in 2018, dat in het teken stond van Pieter Paul Rubens, vroeg hij zich af welke muziek Rubens ooit tijdens zijn leven kon gehoord hebben. Deze intrigerende hypothese leidde hem uiteindelijk naar het liederlijk leven uit het einde en het begin van de respectievelijke 16e en de 17e eeuw. Vanavond zullen we dan ook overspoeld worden met gepassioneerde Italiaanse furie en zuiders temperament.

Hoewel de barokperiode ongeveer 150 jaar in voege was, en liep van Claudio Monteverdi tot Johann Sebastian Bach is er wel een eenheidsscheppend expressief ideaal, namelijk het opwekken van de affecten. De muziek van toen zag het aan zichzelf verplicht om die archetypische gevoelens op te roepen. Deze affecten kunnen we moeilijk vergelijken met onze emoties van vandaag of de spontaan opwellende, allerindividualistische gevoelens van de romantiek bijvoorbeeld maar met geïdealiseerde toestanden, die werden bepaald door interne veranderingen in het lichaam. Eenmaal een bepaalde toestand was bereikt, streefden lichaam en geest ernaar in dit affect te blijven, tot er weer een nieuwe interne gevoelsmatige stimulans naar boven kwam. Het hoeft dus niet te verbazen dat in de muziek van de vroege barok snelle, plotse overgangen van affect naar affect schering en inslag waren, vaak naar gelang de inhoud van de tekst. Zelfs bij de instrumentale muziek, waar het literaire compartiment ontbrak, merken we ook deze grillige, vurige, fragmentarische technieken op.

Het begin van de barokperiode is tevens de tijd waarin componisten (voor een deel) de moeilijke complexe Latijnse polyfonie achter zich laten en zich wenden naar de eigen taal. De begeleide monodie werd de norm waar één stem in het Italiaans eenvoudig werd begeleid. Italië was de bakermat van de nieuwe stijl waar de verschillende hoven uit Firenze, Mantua, Rome en Venetië met elkaar concurreerden om de beste zangers en de beste opera's.

Want onder impuls van het ontluikend humanisme en de visie van de centrale positie van de mens, ging de aandacht alsmaar minder naar de Kerk en meer naar de verhalen van de klassieke oudheid. Combineer dat met het sterke chauvinisme van de verschillende steden, en de drang naar eenvoud (begeleide monodie), en de voedingsbodem voor een nieuw genre, namelijk de opera, was gecreëerd.

Op het einde van de 16e eeuw kwam een nieuw type uitvoerder op de voorgrond, namelijk de virtuoze zanger of zangeres die speciaal voor hem of haar gecomponeerde werken liet horen. De melodieën werden rijkelijk virtuoos versierd. De indi-

viduele woordexpressie zorgde ervoor dat bepaalde woorden in de tekst extra werden geaccentueerd om het belang van dat woord muzikaal extra in de verf te zetten.

De bekendste vertegenwoordiger van deze nieuwe stijl, en die de transformatie van *oude stijl* naar de nieuwe stijl mee bewerkstelligde is Claudio Monteverdi. In de inleiding op zijn *Scherzi Musicali* geeft hij uitvoerig aan wat die *seconda pratica* (tweede stijl of nieuwe barokstijl) inhield, en laat het net uit de tweede bundel *Scherzi Musicali* zijn dat *Et e pur dunque vero* komt. Deze compositie is een van de belangrijkste liederen van Monteverdi voor solostem. De genialiteit ligt erin dat dat iedere strofe gebaseerd is op dezelfde basmelodie maar dat iedere strofe toch anders klinkt. In de oertekst van het lied, los van de basso continuo voor cello en klavecimbel, voegt Monteverdi bij ieder vers het woord *Sinfonie* toe met een bijpassende melodie. Op die manier was het mogelijk de bezetting uit te breiden en de sobere setting te transformeren naar een bredere samenklank van verschillende instrumenten.

Terwijl Monteverdi kapelmeester was aan de San Marco Basiliek zou een van zijn vioolleerlingen Biagio Marini geweest zijn. Als we naar zijn staat van dienst kijken, kunnen we constateren dat Marini mag beschouwd worden als de eerste professionele vioolvirtuoso. Marini was een meester in het heen en weer reizen over Italië en de rest van Europa. (Neuberg, Düsseldorf, Brussel, Brescia, Padua, Milaan, Ferrara). Deze jobhopper avant la lettre haalt zijn faam niet echter uit zijn fragmentarisch reisgedrag maar uit zijn progressieve composities. Zijn instrumentale muziek zoals *Sonata sopra Fugge dolente core* en *Sonata sopra La Monica* was over heel het Europese vasteland beroemd vanwege revolutionaire speeltechnieken voor de viool. Nog voor Monteverdi, die in geschiedenisboeken bekend staat als de uitvinder van de tremolo's of trillers, er aan dacht deze speeltechniek te ontwikkelen, liet Marini deze optekenen in zijn composities. Qua vormstructuren zal hij de weg effenen voor de sinfonias en de sonatas en zou hij excelleren in het schrijven voor vioolsolo, iets wat tot dan toe absoluut niet de gewoonte was. Ook de uitvinding van de scordatura (speciale stemtechniek om ongewone klanken te reproduceren) kunnen we aan hem toeschrijven. In zijn schriftuur zit metier vervat, alsook ritmische flexibiliteit, en hemelse melodieën. Hoewel zijn vocale werken iets minder avantgardistisch lijken, ontluiken ze ook het talent van dit ondergewaardeerde genie. Zo lijkt het zeemzoete *O novello Cupido* de luisteraar mee te nemen naar de ondoorgroendelijke wereld van de liefde met een lieflijke melodie, subtiele begeleiding en rake momenten van tekstexpressie.

Een van de peetvaders van de nieuwe stijl was Giulio Caccini. Samen met Peri en Landi plaveide hij de weg richting nieuwe muzikale oorden. Ook hij kon in zijn woorden op madrigaalbundels lang uitweiden over de *maniera buono*, de goede manier. Het lied *A quei sospiri ardenti* gaat letterlijk door merg en been. De troos-

teloze minnaar wordt geslingerd tussen verdriet en hoop, tussen af- en aantrekking. Het nieuwe muzikale medium van die tijd was voor dergelijke smart ideaal. De soms springerige melodie focust op de woorden met het meeste impact en zet de boodschap kracht bij, terwijl de begeleiding moedwillig, quasi slaafs de zangstem volgt. Net zoals Monteverdi was Caccini een meester van de finesse. Het nieuwe gebruik van de Italiaanse taal had als gevolg dat componisten met hun muziek bijna in de tekst konden kruipen. Het zuchtmotief loopt als een eenzame draad door dit werk. We worden als luisteraar bij de keel genomen en ervaren van op de eerste lijn hoe vernietigend een liefdesverhaal wel kan zijn.

Deze avond vol Italiaanse liederen mag men gerust een hypothetische doorsnede noemen van het vocaal repertoire uit de tijd van Rubens en compagnie. Het geluk staat aan onze kant als het gaat om toekenningen van liederen aan bekende componisten zoals Monteverdi, maar heel wat liefdesliederen bleven ook anoniem. Het lijkt geen twijfel dat de canon van toen bestond uit bekende populaire deuntjes die zowel thuis als in het openbare leven werden gezongen. *Madonna tu mi fai* is een typisch voorbeeld van een villanelle, waar het rurale (boeren)leven wordt bezongen. Het verhaal handelt over een man die geconfronteerd wordt met het harde feit dat zijn geliefde toevlucht heeft genomen tot de armen van een andere man. Hij vraagt haar om medelijden, want volgens hem is hij de enige die haar werkelijk bemint. De Napolitaanse zwier wordt extra in de verf gezet door een viriele begeleiding. We wenen ons diep in het zuiden door de tekstuele uitroepen en het intense inlevingsvermogen. Ook bij *Lu pettu tundu*, neemt een inheemse melodie in het Napolitaanse dialect ons mee naar de verwondering over en de schoonheid van Maria, met haar ronde boezem. De melancholie druipt van dit lied af, terwijl een vederlichte begeleiding deze tarantella langzaam in slaap wiegt.

Jasper Gheysen

De Klank van Da Vinci

door Jelle Dierickx

Op 2 mei 1519 stierf op 67-jarige leeftijd de renaissanceman bij uitstek, Leonardo da Vinci. De mythe was toen al groter dan de man en heeft sindsdien enkel nog grotere proporties aangenomen. De Mona Lisa, de zogenaamde Vitruviusman en Het laatste avondmaal zijn werelderfgoed en de aan Da Vinci toegeschreven Christus Imperator werd in 2017 voor 450,3 miljoen dollar geveild terwijl het in 1958 als toen nog onbekend werk voor een schamele 45 Pond gekocht werd.

Ondanks alle mythen en de wereldsterstatus van Da Vinci, ondanks alle boeken die al vervaardigd werden omtrent de man en zijn werk, is het nog steeds nauwelijks geweten bij een groter publiek dat hij een volleerd musicus was. Hij bespeelde niet enkel meesterlijk de lira da braccio, maar stond tevens bekend als uitmuntend zanger en improvisator. Daarnaast deed hij onderzoek naar de wereld van het geluid en ontwierp hij diverse instrumenten. Het eigenlijke begin van zijn carrière, zijn verblijf aan het hof in Milaan, stond zelfs in het teken van de muziek. In 1482 zond Lorenzo de Medici hem als musicus naar het hof van de Sforza's waar hij naar de woorden van Vasari direct furore maakte:

Na de dood van Gian Galeazzo, hertog van Milaan, en nadat diens plaats in 1494 was ingenomen door Lodovico Sforza, gebeurde het dat Leonardo omwille van zijn grote faam door de hertog werd uitgenodigd naar Milaan te komen om er op de lier (lira da braccio) te spelen, want de hertog hield veel van de klank van dat instrument; en Leonardo bracht inderdaad zijn lier mee, die grotendeels van zilver was en die hij eigenhandig had vervaardigd, in de nieuwe en bizarre vorm van een paardeschedel, een vorm die voor een krachtiger klank en een meer gedragen geluid zorgde: vandaar dat hij alle musici overtrof die daar waren samengekomen om te spelen. Bovendien was in die tijd niemand zo goed als hij in geïmproviseerde declamatie van verzen.

De levens van de kunstenaars van Giorgio Vasari is meestal één van de eerste bronnen die geciteerd wordt in teksten omtrent Da Vinci en toch heeft het geduurd tot de jaren tachtig van de twintigste eeuw vooraleer de link van Da Vinci met muziek systematisch onderzocht werd. Dit door Emanuel Winternitz. Het is nochtans niet enkel Vasari die Da Vinci duidelijk als musicus profileert. Paolo Giovio, Benvenuto Cellini, de Codice del Anonimo Gaddiano, Giovanni Paolo Lomazzo... spreken allemaal over Da Vinci als muzikant. Ook de wiskundige en filosoof Luca Pacioli schrijft in de appendix van De Divina Proportione, waaraan Da Vinci intensief meewerkt, over zijn collega als één van de meest excellente schilders van perspectief, architect, musicus. Een paar jaar na zijn dood beschreef de historicus Paolo Giovo hem als volgt:

Hij had een aangenaam, briljant en vrijgevig temperament, was een aantrekkelijke verschijning, een connoisseur en uitmuntend uitvinder van mooie dingen, vooral op het gebied van spettacoli teatrali. Daarbovenop zong hij meesterlijk terwijl hij zichzelf begeleidde op de lira.

De schilderijen en tekeningen zijn tot op de dag van vandaag nog steeds zichtbaar en daardoor lijken ze van groter gewicht dan de lang vervlogen klanken die Da Vinci als musicus voortbracht. Dat wil echter niet zeggen dat we moeten doen alsof ze er nooit geweest waren.

Wat weten we over de klank van Da Vinci? Hij heeft wellicht muzieklessen gekregen toen hij in het atelier van Andrea Verrocchio werkzaam was (van 1467 tot 1476). Atalante Migliorotti staat bekend als één van de leerlingen die Da Vinci later zelf in de wereld van de muziek zou inwijden. Da Vinci zelf bespeelde zeker de lira da braccio en wellicht ook de luit. Die instrumenten gebruikte hij tijdens tal van improvisaties. De meeste improvisatoren uit de tijd schreven hun creaties niet neer en Da Vinci is hierop geen uitzondering. In zijn notities duikt wel sporadisch notenschrift op, vaak in de context van een rebus of raadsel. Hij kon dus zonder probleem muziek noteren.

Omtrent de lira da braccio bestaat er wel enige begripsverwarring. In de Renaissance werden de termen lira of viola gebruikt om zowel de lier uit de Grieks-Romeinse oudheid als de voorloper van de viool met extra resonantiesnaren te beschrijven. Zo worden Apollo en Orpheus bijvoorbeeld ook met beide instrumenten afgebeeld op diverse tekeningen en schilderijen. Ook de engel van Ambrogio de Predis speelt lira da braccio op het paneel links van Da Vinci's Madonna op de rots dat zich tegenwoordig bevindt in de National Gallery te Londen. Het instrument bleef bijzonder populair tot in het midden van de 16de eeuw.

Baldassar Castiglione beschrijft het instrument ook in zijn befaamde Boek van de hoveling uit 1527:

Nog veel mooier vind ik zang met de begeleiding van een viola, want daarbij bevat de solostem bijna alle schoonheid (...) Het meest bevat mij het voordragen van poëzie met begeleiding van de viola, want dat verleent de woorden wonderbaarlijke schoonheid en uitdrukkingskracht.

In Castiglione's Boek van de hoveling wordt de vraag gesteld naar de ideale hoveling, zoals Da Vinci er in wezen ook één was. In deze context wordt gewezen op het belang van geletterdheid en dat men op zijn minst enige interesse moet hebben voor de muziek, de schone kunsten en de dichtkunst: *U moet weten dat ik met de hoveling niet tevreden ben als hij niet ook musicus is en al hij niet alleen muziek kan lezen, maar ook een paar instrumenten bespeelt.*

Muziek werd in de Middeleeuwen gezien als één van de zeven artes liberales en ook in de Renaissance bleef deze idee verder leven. Het is dan ook niet logisch om de muzikale aspecten van Da Vinci los te koppelen van zijn andere werkzaamheden. Misschien wordt er teveel gekeken naar de schilderwerken van Da Vinci en de zaken die hij niet afgewerkt heeft. Misschien deelde hij wat veel festivalmakers en musici die improviseren weten: we bestaan in het moment, alles is af in het ene moment dat de muziek klinkt. Wie weet is hij wel het meest aanwezig in dat wat men niet kan vastgrijpen. Hij was alvast gefascineerd door het uitdoven van muziek en sprak in deze context zelfs van *la malattia della musica*. In de schilderkunst probeerde hij de onhoorbare harmonieën eeuwig te laten voortklinken, maar ook in zijn experimenten met akoestiek zoekt hij naar mogelijkheden om klank langer aan te houden. Rond 1489 schrijft hij dat hij het perspectief zowel uit het standpunt van het zien als van het horen wil onderzoeken.

In die context wou hij over muziek en de natuur van de vijf zintuigen spreken, maar het is niet geweten of deze studie ooit geschreven werd. De meeste onderzoekspistes die in zijn notities te vinden zijn, zijn gelinkt aan zijn ideeën omtrent muziekinstrumenten. Zo ontwierp hij onder andere een glissandofluit en was hij bijzonder gefascineerd door slagwerk dat ook in militaire context kon ingezet worden. De instrumenten die hij ontwierp waren geen magische toestellen, maar onderzochten hoe het spectrum kon uitgebreid worden. Zo ontwikkelde hij vanuit de draailier de „viola organista“, de combinatie van een toets- en een strijkinstrument dat in theorie een volledige batterij viola da gamba's kon vervangen. Het instrument werd opnieuw geconstrueerd door Slawomir Zubrycki in 2013.

De nieuwsgierigheid van Da Vinci was echter onverzadigbaar en hij ging veel verder dan het ontwerpen van muziekinstrumenten. Hij verklaarde geluidsgolven echter ook via de metafoer van watergolven, net zoals Hermann von Helmholtz het in zijn geluidsleer zou doen, maar wel pas een paar eeuwen later, in 1862. Da Vinci begreep ook het fenomeen echo, maar was net zo goed op zoek naar geluidseffecten als naar de zogenaamde harmonie van de sferen zoals Cicero die beschreef in de Droom van Scipio (De Republica, boek VI). De tijd was nog niet rijp voor methodologisch onderzoek omtrent het binnenoer, maar Da Vinci verlegde de grenzen van het onderzoek waar mogelijk.

Musica, la Figurazione delle cose Invisibili. Voor Da Vinci was muziek de representatie van onzichtbare dingen. Geen wonder dat deze mens gedreven door fascinatie en nieuwsgierigheid ook de wereld van de onzichtbare dingen wou verkennen. Dit telkens vanuit een holistisch besef dat oog, oor en neus verbinden waren. Zijn denken en handelen gaat steeds uit van de organische structuur van het universum. Het is een constante zoektocht naar kosmos in de chaos, naar orde in de wanorde.

Zo zijn er ook diverse speculaties omtrent de verborgen muziek in de visuele werken van Da Vinci. Onder andere musicoloog Giovanni Maria Pala spreekt in *The hidden music* over de verborgen muziek in Het laatste avondmaal van Da Vinci. Feit is alvast dat Da Vinci niet ongevoelig was voor het omzetten van muzikale harmonieën in een architecturale ruimte. *Ik geef de tonen weer van de objecten die worden gezien door het oog, schreef hij, zoals de musicus de noten weergeeft die worden gehoord door het oor.*

Vele aspecten van zijn onderzoek werden tevens concreet gerealiseerd in Da Vinci's rol als festivalmaker. Aan het hof van Milaan was hij verantwoordelijk voor de artistieke invulling en praktische realisatie van de diverse feesten of spettacoli teatrali. Zo ontwierp hij in 1490 onder andere de virtuoze ontwerpen en verrassende visuele effecten voor het spektakelstuk Het feest van het paradijs dat opgevoerd werd in het Castello Sforzesco om het huwelijk te vieren van Gian Galeazzo Sforza en Isabella van Aragon. Dichter Bernardino Bellincioni schrijft in het voorwoord van zijn tekst voor de performance dat de titel verwijst naar *het paradijs dat geniaal geschapen werd door de Florentijnse meester, Leonardo da Vinci.*

Op kleinere schaal organiseerde hij bijvoorbeeld ook optredens van speellieden en zangers voor Mona Lisa terwijl ze voor hem poseerde. Hij beheerste letterlijk en figuurlijk de gave een glimlach om de lippen te toveren.

Het boek van de hoveling introduceert een nieuw woord in het Italiaans:

Men moet een zekere sprezzatura aan de dag leggen, waarmee men verbergt hoe knap men is en de indruk wekt dat men wat men doet en zegt, zonder moeite en bijna achteloos doet en zegt.

We mogen zeker onder de indruk zijn van de sprezzatura die Da Vinci aan de dag legde op muzikaal gebied. Zijn lira da braccio mag dan wel verstomd zijn, de klank van Da Vinci maakt nog steeds deel uit van de verbazingwekkende kosmos waarin we leven.

Musica Divina 2019 gaat aldus op zoek naar de klanken die de mythe Da Vinci omgorden. Ensembles als *Capella de la Torre*, *Currende*, *VocaMe*, *So el encina*, *Doulce Mémoire*, *RedHerring* en *Constantinople feat. Marco Beasley* nemen ons mee op ontdekkingsstocht. Van *Soundscape Da Vinci* tot *Canzoni Italiani*, van muziek van tijdsgenoot en collega-genie *Josquin Desprez* en het Frankrijk van *Christine De Pizan* tot een muzikale brug over de *Bosporus*. De hedendaagse kopie van de *viola organista* mag natuurlijk ook niet ontbreken.

Ook de negen dichters van *Poesia Divina* gaan in hun nieuwe psalmen op zoek naar de klank van *Da Vinci*, naar de wereld voorbij de mythe, naar een contrapunt met het onvoltooide.

Zoals voor *Da Vinci* muziek de representatie van onzichtbare dingen is, zo wordt het onzichtbare hoorbaar gemaakt tijdens *Musica Divina*.

Bronnen

Castiglione, B. (1527/2000), *Het boek van de hoveling*, Athenaeum – Polak&Van Gennep, Amsterdam

Isaacson, W. (2017), *Leonardo da Vinci. The Biography*, Simon & Schuster, Londen

Isbouts, J.-P. & Brown, C.H., *Young Leonardo*, Brown & Pantheon, Santa Monica

King, R. (2012), *Leonardo en het Laatste Avondmaal*, De Bezige Bij, Amsterdam

Müller, S. (2018), *Der grösste Kunstkrimi der Welt*, in *Stern* Nr. 35, 23.8.2018

Pater, W. (1873/1998), *The Renaissance. Studies in Art and Poetry*, Senate, Twickenham

Vasari, G. (1550/1995), *De levens van de kunstenaars*, Pandora Pockets

White, M. (2000), *Leonardo, the first scientist*, Abacus, Londen

Winternitz, E. (1982), *Leonardo da Vinci as a musician*, Yale University Press, New Haven & Londen

Zöllner, F. (2005), *Leonardo da Vinci*, Taschen, Köln

Zubrzycki, S. (2015) *The da Vinci sound – Viola Organista*, Piano Classic 001 / SEMF 001

Liedteksten

G. de Biabo

Fuggi, fuggi, fuggi

Fuggi fuggi fuggi da questo cielo
asp're duro spietato gielo
tu ch'il tutto i prigionni e legghi
ne per pianto ti frangi o pieghi
fier tiranno giel dell'anno
fuggi fuggi fuggi la dove il verno
su le brine ha seggio eterno

Vieni vieni candida, vien vermiglia
tu del mondo sei meraviglia
tu nemica d'amare noie
da ad anima delle gioie
messenger per primeravera
tu sei dell'anno la giovinezza
tu del mondo sei la vaghezza.

Vieni vieni vieni leggiadra e vaga,
primavera d'amor presaga.
Odi Zefiro che t'invita
e la terra col ciel marita.
Al suo raggio vengha Maggio;
pieno il grembo di bei fioretti
vien su l'ali dei Zefiretti.

*Vlucht, vlucht weg uit deze hemel,
strenghe, genadeloos bittere kou,
jij die alles bindt en gevangen houdt,
en niet voor tranen buigt of breekt;
trotse tiran, koude van 't jaar,
vlucht, vlucht naar waar de winter
eeuwig heerst over de vorst.*

*Kom, helder stralend, vermiljoen,
jij die 't wonder der wereld bent,
jij vijandin van bittere sleur,
verleen vreugde aan onze ziel;
boodschapper van de lente,
jij bent de jeugd van 't jaar,
de schoonheid der wereld.*

*Kom toch, kom, mooi en bevallig,
lente, voorbode van de liefde,
hoor Zephyrus, die om jou roept,
en hemel en aarde huwen doet,
laat Mei komen met zijn stralen!
Kom, op de vleugels van zachte
briesjes, je schoot vol mooie
bloemetjes...*

B. Marini

Hor che l'alba

Hor che l'alba or che l'aurore
manda fuor dell'oriente
il bel sol che tutto indora
col suo raggio almo e lucente
E qui dove trasparente vediam
Parma far passaggio
Su su su cantiamo Maggio

Tra'ste sponde ghirlandate
Di preziosi e vari fiori
Corron l'onde innamorate
al suo Dio di vaghi amori
Che faranno i nostri cori
s'ancor l'acque han d'amor saggio
Su su su cantiamo Maggio

Nu de dageraad, nu het morgenlicht
uit het Oosten de schone zon
doet rijzen, die alles verguldt
met zijn held're, milde stralen:
Toe, laat ons hier, waar
we heel Parma zien uitlopen,
laat ons de Meimaand bezingen!

Tussen deze oevers, bekranst
met prachtige, veelkleurige bloemen
stromen de verliefde golven,
naar hun God van schone liefde.
Wat zullen onze harten doen,
als zelfs de golven liefde kennen?
Toe, laat ons de Meimaand
bezingen!

C. Monteverdi

Et è pur dunque vero

Et è pur dunque vero,
Dishumanato cor, anima cruda,
Che cangiando pensiero
E di fede e d'amor tu resti ignuda.
D'haver tradito me dati pur vanto,
Che la cetera mia rivolgo in pianto.

È questo il guiderdone
De l'amorose mie tante fatiche?
Così mi fa ragione,
Il vostro reo destin, stelle nemiche.
Ma se'l tuo cor è d'ogni fe' ribelle,
Lidia, la colpa è tua non delle stelle.

Beverò, sfortunato,
Gl'assasinati miei torbidi pianti,
E sempre adolorato
A tutti gl'altri abandonati amanti,
E scolpirò sul marmo
alla mia fede:
Scioccho è quel cor
ch'in bella donna crede.

Povero di conforto,
Mendico di speranza, andrò ramingo;
E senza salma o porto,
Fra tempeste vivrò mesto e solingo.
Ne havrò la morte di precipiti i a schivo
Perchè non può morir chi non è vivo.

Is het dan waar,
onmenselijk hart, wrede ziel,
dat jij verandert van gedachten,
en van liefde en trouw niets meer weet?
Je praat er zelfs mee, mij te verraden,
zodat ik mijn citer huilen laat.

Is dit dan de beloning
voor al mijn liefdevolle zorgen?
Is dit hoe jullie wrede lot
mij recht doet, vijandige sterren?
Maar als jouw hart iedere trouw afwijst,
Lydia, is dat jouw schuld, niet van de sterren.

Ik zal, ongelukkige,
immer bedroefd, mijn gebroken,
gekwelde tranen drinken,
op 't heil van alle verlaten minnaars.
En ik zal in 't marmer krassen,
tot mijn trouw:
Dwaas 't hart, dat zich verlaat
op een mooie vrouw.

Iedere troost ontberend,
bedelend om hoop, zal ik dwalen,
en zonder bezit of haven
zal ik treurig en eenzaam leven in de storm.
De afgrond van de dood zal ik niet mijden:
want wie niet leeft, kan ook niet sterven.

Il numero de gli anni
Ch'al sol di tue bellezze io fui di neve,
Il colmo degl'affani
Che non mi diero mai, mai riposo breve:
Insegnerano a mormorar i venti
Le tue perfidie o cruda e i miei
tormenti.

Vivi, vivi col cor di giacio,
E l'inconstanza tua l'aure difidi;
Stringi, stringi il tuo ben in braccio
E del mio mal con lui trionfa e ridi;
E ambi in union dolce gradita
Fabricate il sepolcro alla mia vita.

Abissi, abissi, udite, udite
Di mia disperation gli ultimi accenti,
Da poi che son fornite
Le mie gioie e gl'amor e i miei contenti.
Tanto è'l mio mal che nominar io voglio
Emulo del inferno il mio cordoglio.

Al die jaren dat ik als sneeuw
was voor de zon van jouw schoonheid,
de opeenstapeling van zorgen,
die mij nooit enige rust gunden,
wrede vrouw, zullen de wind leren
fluisteren van mijn kwelling, jouw
verraad.

Leef, met je hart van ijs, laat
je wispelturigheid de bries beproeven,
Toe, sluit je liefste maar in je armen,
lach met hem om mijn ellende.
En dragen jullie, in zoete verbintenis,
samen mijn leven maar ten grave.

Ravijnen, hoor, hoor toch
mijn laatste wanhoopskreten,
nu dat mijn vreugde, mijn liefde
en al mijn plezier ten einde is.
Zo diep is mijn pijn, dat mijn lijden
wedijveren kan met de Hel.

G. Caccini

A quei sospiri ardenti

A quei sospir ardenti
Che fingesti esalar per troppo ardore,
A quei dolci lamenti
Misti d'amare lagrime d'amore
Credulo amant' a pers' il seno e il core.
Nè d'amoroso strale
Schivai colpo mortale.
Al fin arso e ferito
E deluso e schernito
E veggio e sento
Ch'i pianti e i sospir miei
son acqua e vento.

*De zinnelijke zuchten
waarmee je deed alsof je mij beminde,
de zoete liefdesklachten, tezamen
met geveinsde liefdestranen,
ontstalen mij, onnozel man, het hart.
De pijn der liefde heeft
mij dodelijk getroffen.
En nu, verzengd, verwond,
ontgoocheld en bespot,
nu zie en voel ik dat
mijn tranen en zuchten
wind en water zijn.*

B. Marini Lassus

O dolce brine

O dolce brine mattutine
ecco in seno hormai di fiori,
con le ruggiade ambrosia cade
che d'Amor li fa languir,
su pastori al novo albore
sù ch'Amore occhi non ha
nè sà dormir.

Api novelle son le Stelle,
che del Ciel trà celle erranti,
forman soavi liquidi favi,
e son esse l'Api, e i fior.
O de prati aurei stellanti,
api ingegnose, stelle Amoroze,
api d'Amor, fiori d'Amor.

*O zoete ochtendriep,
zie, in 't hart van de bloemen
druppelt dauw met ambrozijn
die hen van liefde doet smachten.
Herders, sta op met de nieuwe dag,
toe, want Amor heeft geen ogen,
en wil nooit slapen.*

*En de sterren zijn als bijen
zwervend door de raat des Hemels
die zoete, gouden honing maken,
zij zijn de bijen en de bloemen.
O gouden, sterbezaaide weiden,
vernuftige bijen, liefdessterren,
bijen der liefde, bloemen der liefde.*

Anoniem

Madonna tu mi fai

Madonna tu mi fai lo scorrucciato,
che t'aggio fatto che 'ngrifi la cera...
Anema mia, chesta n'è via
de contentar 'st'affannato core.

Va' figlia mia, che ci aggio 'ndivinato
ca saccio con chi giochi a covallera....
Anema mia, chesta n'è via
de contentar 'st'affannato core.

Donna, caro mio ben dolce signora
habbi pietà d'un chi te sola adora.
Anema mia, chesta n'è via
de contentar 'st'affannato core.

*Mijn vrouwe, je bent boos op mij,
wat heb ik gedaan, dat je zo fronst?
Mijn liefste, dat is toch geen manier
om dit droeve hart te plezieren.*

*Toe maar, m'n meisje, ik heb je wel door,
ik weet met wie jij verstoppertje speelt...
Mijn liefste, dat is toch geen manier
om dit droeve hart te plezieren.*

*Dus, mijn beminde, zoete vrouwe,
heb meelij met wie slechts jou aanbidt.
Mijn liefste, dat is toch geen manier
om dit droeve hart te plezieren.*

Anoniem

Lu pettu tundu

Tu bella ca lu tieni lu pettu tundu
Nun sacciu ci su menne o su cutugna.
Maria ti chiammi tu, ci bellu nommi
Stu nommi ti l'ha mmisu la Madonna.
Stateve citte, stateve 'nzulenzia,
Vogghiu ca vuje sintiti lu mia cantare.
Bellu è lu mare e bella la marina,
Bella è la figlia di lu marinaru.
La ni la ninina la ni ninena,
Ha dettu l'amuri miu staseri vena.
Marange e marangelle vogghiu chiantari
Nu limoncellu pi lu beni mia
Bella dintr'a li belle tu bella sei,
Ca de li belle tu puorti la palma.
Tu rondine ca rundini lu mare,
Ferma quandu ti dicu doje parole.

*Jij schoonheid met je ronde boezem,
ik weet niet of het borsten zijn, of appels.
Maria heet je, wat een mooie naam,
die naam heeft de Madonna je gegeven.
Wees stil, allen, doe er het zwijgen toe,
ik wil dat jullie mijn lied horen.
Mooi is de zee, en mooi is de zeekust,
mooi is ook de dochter van de zeeman.
La ni la ninina la ni ninena, mijn liefste
heeft gezegd dat ze komt vanavond.
Sinaasappels en mandarijnen wil ik planten,
en een citroenboom, voor mijn liefste.
Mooi ben je onder de mooie meisjes,
van alle mooie meisjes draag jij de zegepalm.
Jij zwaluw die over het zeevlak zweeft,
wacht, wanneer ik je twee woorden zeg...*

G.F. Sances

Usurpator tiranno

Usurpator tiranno
Della tua libertà sia, Lilla, altrui
Che da gl'imperi sui,
Non riceve il mio amor perdita, o danno.

Faccia'l geloso amante
Che non t'oda, ben mio, che non ti mi;
Saranno i miei sospiri
A suo dispetto d'amator costante.

Procuri pur ch'io sia
Esule dal tuo affetto e dal tuo core,
Che non farà ch'amore
Abbandoni già mai l'anima mia.

Di sdegno, in frà gl'ardori,
Armi la voce a strazi miei rivolto,
Non potrà far, il stolto,
Che se ben tu non m'ami, io non t'adori.

Ma che val, ch'il rivale
Non mi possa impedir ch'io non ti brami,
Se, per far ch'io non ami
L'adorar giova poco, amar non vale.

Meta de tuoi dilette
Fatto è novo amator, vago e felice
A cui concede e lice
Il tuo voler del cor gl'ultimi accenti.

Seguane ciò che vuole,
Adorerò come adurai 'l tuo nome
Le luci tue, le chiome
Saranno del mio cor catena e sole.

Sii pur, Lilla, crudele
Tenti, per tormentarmi, angosce e affanni;
Non mi diranno gl'anni
Altro titolo mai che di fedele.

*Laat een ander de tiran zijn,
Lilla, die beslag legt op jouw vrijheid,
want van zijn bevelen
lijdt mijn liefde verlies noch schade.*

*Die jaloerse minnaar kan zorgen,
mijn liefste, dat ik je niet hoor, niet zie,
mijn zuchten zullen, tegen zijn wil,
die van een standvastige minnaar zijn.*

*Hij kan bewerkstelligen dat ik
balling ben van je genegenheid en je hart,
het zal niet gebeuren dat
de liefde ooit mijn ziel verlaat.*

*Laat hij vol van passie zijn stem
wapenen met toorn, om mij te treffen;
hij kan niet maken, de dwaas,
dat ik je niet aanbid, al houd je niet van mij.*

*Wat helpt het, dat mijn rivaal
me niet kan beletten dat ik je begeer?
Om te maken dat ik niet liefheb
haalt minnen en aanbidden niets uit.*

*Het object van jouw plezier
is nu een nieuwe minnaar, knap en gelukkig,
aan wie de wil van jouw hart
de laatste woorden vergunt en schenkt.*

*Laat komen wat komt,
ik zal jouw naam blijven aanbidden,
jouw ogen en jouw lokken
zullen keten en zonlicht van mijn hart zijn.*

*Wees, Lilla, maar wreed,
beraam mij martelende kwellingen,
de tijd zal mij geen andere naam
geven, dan die van trouwe minnaar.*

S. Landi

Canta la Cicaletta

Canta la Cicaletta
Quand'è 'l Sol più cocente,
E si more cantando e non lo sente.
lo canto, e vivo,
e pur sento nel core
Di lei caldo maggiore.
Così vuole il mio fato,
S'io morissi cantando,
O me beato.
Muove Orfeo l'empia Dite;
Piange, prega e sospira
Et impetra pietate al suon di lira:
lo piango e prego una crudele e bella,
D'amor troppo rubella.
Così vuole il mio fato,
S'io morissi cantando,
O me beato.

*De krekel zingt zijn lied
wanneer de zon het heetst is.
Hij sterft al zingend en dat deert hem niet.
Ik zing, maar ga niet dood.
Toch voel ik in mijn hart
meer warmte dan de krekel.
Dat is mijn lotsbeschikking.
Ik zou gelukkig zijn
als ik zingend zou sterven.
Orpheus tracht met zijn zang
en met zijn snarenspeel
de god der onderwereld te vermurwen.
Zo tracht ik een geliefde te verleiden
die mij weerstaat.
Dat is mijn lotsbeschikking.
Ik zou gelukkig zijn,
als ik zingend zou sterven.*

Anoniem

Vurria ca fosse ciaola

Vurria ca fosse ciaola e ca vulasse
A 'sta fenesta a dirte 'na parola
Ma non ca me mettisse a la gaiola

E tu da dinto subbeto chiammasse
Viene marotta mia, deh, viene Cola
Ma non ca me mettisse a la gaiola

Et io venesse et hommo returnasse
Comm'era primmo e te truvasse sola
Ma non ca me mettisse a la gaiola

E po' turnasse a lu buon sinno gatta
Ca me ne ascesse pe' la cataratta
Ma che 'na cosa me venesse fatta.

*Was ik maar een ekster, dan vloog ik
naar je raam om je een woordje te zeggen
Maar je mag me niet in een kooitje stoppen!*

*En jij zou meteen van binnen roepen:
'Kom maar, vogeltje, toe maar, m'n lieverdje!
Maar je mag me niet in een kooitje stoppen!*

*En ik zou komen, en weer mens worden,
zoals ik eerst was, en ik zou je alleen treffen.
Maar je mag me niet in een kooitje stoppen!*

*En dan zou ik een slimme kat willen worden,
en langs een sluipteg weer verdwijnen,
maar nadat ik van jou iets heb gekregen...*

S. Landi

Augellin

Augellin
che'l tuo amor
seguì ogn'hor
dal faggio al pin;
E spiegando i bei concerti
vai temprando
col tuo canto i miei lamenti.

Il mio Sol troppo fier,
troppo altier,
del mio gran duol
Clori amata, Clori bella,
m'odia ingrata
a' miei prieghi empia e rubella.

Fa che si crudo,
men quel bel sen,
che mi ferì.
E con l'aura del tuo canto,
dolce e varia,
fa'l suo cor pietoso alquanto.

Non sia più
cruda no, moriro
s'ella è qual fù;
Taci, taci, che già pia
porge i baci,
Al mio labro l'alba mia.

*Klein vogeltje,
je zit heel de dag
achter je liefste aan,
van beuk naar plataan.
Je fluit de mooiste klanken,
en verzacht met jouw zang
mijn jammerklachten.*

*Mijn Zon, ze is te trots,
te ongenaakbaar
voor mijn groot verdriet.
Mijn mooie, beminde Chloris,
haat me, die ondankbare,
is koppig en doof voor mijn beden.*

*Maak dat die mooie borst,
die mij trof, minder
hardvochtig is...
En wek met jouw
zoet, kwinkelerend lied
mededogen in haar hart.*

*Laat haar niet meer
zo wreed zijn, ik zal sterven
als ze zo blijft als ze was...
Stil, stil, reeds kust ze
liefdevol mijn lippen,
mijn dageraad.*

B. Marini

Novello Cupido

Novello Cupido fanciul ti cred'io
Che dardi pungenti negli occhi tu porti
E dai mille morti ogn'hor al cor mio

Qual nova Sirena mill'alme incantena
Col canto e col guardo ben puote col dardo
ferir il cor mio,

Novello Cupido fanciul ti cred'io.

Deh quando mai pace havran queste luci,
Se con la tua face, che fere, che fende,
Che strugge, che incende, la morte
m'adduci?

Che volgi lo sguardo, ritien il tuo dardo,
Che se non sei nudo, sei ben fero, e crudo
Ogn'hor al cor mio,

Novello Cupido fanciul ti cred'io.

*Voor mij, jongen, ben je een nieuwe Cupido,
jij die scherpe pijlen in je ogen draagt,
en mijn hart wel duizendmaal doet sterven.*

*Zoals een nieuwe Sirene duizend zielen verstrikt
met haar ogen en zang, kan jij met een pijl
mijn hart treffen:*

Voor mij, jongen, ben je een nieuwe Cupido...

*Ach, wanneer zullen mijn ogen ooit rust heb-
ben, als jij me met je fakkel, die me treft en
verwondt, verteert en in brand zet, de dood
brengt?*

*Toe, keer je blik af, stop je pijl weg,
al ben je niet naakt, je bent voortdurend
ruw en wreed voor mijn hart:*

Voor mij, jongen, ben je een nieuwe Cupido...

Biografieën

RedHerring / Patrick Denecker

Blokfluitist Patrick Denecker studeerde oude en hedendaagse muziek in Antwerpen, Amsterdam en Madrid. Eind jaren '90 richtte hij het ensemble LA CACCIA op waarmee hij muziek exploreert van de late middeleeuwen en de renaissance, onder meer in alta capella- en broken consortformatie. Onder zijn artistieke leiding realiseerde het ensemble diverse projecten en opnamen waaraan Belgische en buitenlandse specialisten hun medewerking verleenden.

In 2011 beleefde **RedHerring** zijn vuurdoop: dit vocaal-instrumentale barokensemble trekt de lijn door van de late renaissance naar de 17de en 18de eeuw: het terrein waar Patrick Denecker zijn zoektocht naar de retorische kracht van de muziek wil verder zetten. Zijn ervaring binnen de renaissancepraktijk voedt daarbij op logische wijze de aanpak van het barokrepertorium.

De samenstelling van RedHerring is zeer flexibel en varieert van kamerensemble tot barokorkest met solisten en koor.

Voor beide ensembles en in alle projecten opteert Patrick Denecker ervoor om samen te werken met musici die bereid zijn om grenzen te verleggen op het gebied van de uitvoeringspraktijk, en die open staan voor experimenten met interpretatie. Dit gedeelde perspectief biedt het ideale uitgangspunt voor nieuwe inzichten met betrekking tot de uitvoering van muziek op een historisch geïnspireerde wijze.

Sinds zijn oprichting gaf RedHerring concerten op festivals in België en de rest van Europa.

Een eerste CD 'La Muse et la Mise' verscheen in 2016 op het label Antarctica en kreeg de hoogste scores in de internationale pers waaronder een Klara's 10. In 2017 verscheen een tweede CD in Japan met muziek van G. F. Handel en Nicolò Matteis. Eveneens bij Antarctica verschijnt een derde album met Italiaanse muziek najaar 2019 met als titel 'Italia per sempre'. Hier wordt gefocust op componisten die nooit hun land verlieten.

Begijnhofkerk van Hoogstraten

Het begijnhof van Hoogstraten ontstaat in 1380 als een infirmerie met een kapel en kerkhof. Tot aan het uitbreken van de Tachtigjarige oorlog in 1567 kent het begijnhof een gestadige groei. De nadelige gevolgen van de oorlog laten ook het begijnhof niet onberoerd, zodat er in 1604 nog slechts twee begijnen overblijven. In de tweede helft van de eeuw kent het begijnhof echter een grote bloeiperiode. Er moeten woningen worden bijgebouwd en men begint met de bouw van een nieuwe kerk, toegewijd aan Sint-Jan Evangelist en de heilige Begga.

EXPERIMENT/ILLEGITIME
KUNST/THEATER/JAZZ/ACROBATIE
KLASSIEKE MUZIEK/POEZIE
DESIGN/FOTOGRAFIE/DANS
OUDE MUZIEK/LITERATUUR
OPERA/ARCHITECTUUR/
FILOSOFIE/FILMMUZIEK/
GESCHIEDENIS/ERFGOED/GELUK
HEDENDAAGSE MUZIEK/FESTIVAL
POLITIEK/ECONOMIE/WORK
PERFORMANCE/SOCIOLOGIE
CHANSON/SOUNDSCAPE

Klara. Blijf verwonderd.

AMUZ

CONCERTSEIZOEN

19 | 20

I FAGIOLINI
IL GARDELLINO
AMANDINE BEYER & GLI INCOGNITI
COLLEGIUM VOCALE GENT
STILE ANTICO
LES ARTS FLORISSANTS
TIBURTINA ENSEMBLE

**INFO & TICKETS:
WWW.AMUZ.BE**

FESTIVAL
VAN
VLAANDEREN

Vlaanderen
verbeelding.waer

| amuzantwerpen

HET NIEUWS UIT DE KEMPEN EN MECHELEN

rtv

altijd op scherp

 www.rtv.be

 [rtvvandaag](https://www.facebook.com/rtvvandaag)

 [@rtv_vandaag](https://twitter.com/rtv_vandaag)

't Pact zorgt voor muziek in de Kempen

za 5 okt 2019

Symfonieorkest Vlaanderen

o.l.v. Kristiina Poska met Pieter

Wispelwey (cello) & Lorenzo Gatto (viool)

Dubbel Brahms

20 uur – cc Zwaneberg

Heist-op-den-Berg

www.zwaneberg.be

zo 22 mrt 2020

Vitaly Pisarenko & Henry

Kramer

Bizet, Barber, Schubert

11 uur – Foyer Schouwburg Rex

Mol

www.getouw.be

wo 25 mrt 2020

Ataneres Ensemble

Strings in the house

20.15 uur – cc de Werft – Geel

www.dewerft.be

za 2 mei 2020

Ratas del viejo Mundo

Rions Noir

20.15 uur – Begijnhofkerk

Turnhout

www.warande.be

vr 5 juni 2020

Eliane Rodrigues, Nina

Smeets-Rodrigues, Carlo

Willems en Koen Wilmaers

The Bernstein & Gershwin

Connection

20 uur – cc 't Schaliken – Herentals

www.schaliken.be

Provincie
Antwerpen

● DE WARANDE

GESPECIALISEERD IN PEUGEOT & CITROËN

VANAF SEPTEMBER NU OOK MITSUBISHI DEALER

**DE NIEUWE MITSUBISHI L200
GEBOUWD VOOR
ELKE UITDAGING.**

De nieuwe L200 is gebouwd om elke uitdaging aan te kunnen. Hij is robuust, heeft een enorme laadruimte en biedt het comfort dat je van een moderne pick-up mag verwachten. Achter zijn nieuwe stoere looks gaan een hele reeks hoogtechnologische snuffjes schuil, met als neusje van de zalm: het legendarische Super Select 4WDi systeem in combinatie met een blokkeerbaar midden- en achterdifferentieel. Hierdoor koppelt je kracht aan efficiëntie, en dat op elk terrein. Ben jij er stoer genoeg voor?

Kom de nieuwe L200 binnenkort ontdekken in onze showroom.

5 JAAR GARANTIE | **R** 76 L-78 L/100 KM | **d** 199-206 G/KM (NEDC)
R 8,8 L-9,7 L/100 KM | **d** 231-254 G/KM (WLTP)

*Richtcijfers brandstofverbruik en CO₂-uitstoot onder voorbehoud van officiële homologatie.

**ONTDEK
MITSUBISHI
TIJDENS ONZE
OPENDEUR-
DAGEN**

DEALER

GARAGE - CARROSSERIE LAVRIJSEN NV, Molseweg 88, 2440 GEEL, 014 57 83 70 | lavrijsen-geel.be, BE0406.353.289

BEKIJK ONS AANBOD WAGENS OP WWW.LAVRIJSEN-GEEL.BE

Of het nu gaat over aankoop, onderhoud of herstelling, van scooter tot vrachtwagen. LAVRIJSEN NV is uw mobiliteitspartner.

GARAGE | CARROSSERIE LAVRIJSEN NV | Molseweg 88 | 2440 Geel | 014 57 83 70 | lavrijsen-geel.be

van roey

BOUWEN MET MENSEN

Oostmalsesteenweg 261 • 2310 Rijkvorsel • T +32 3 340 17 11 • info@vanroey.pro • www.vanroey.pro

COLOFON

ALGEMENE COÖRDINATIE EN ORGANISATIE

Festival van Vlaanderen Kempen vzw
met dank aan sponsor IOK
en mediasponsor Klara

ORGANISATIE

Dr. Jelle Dierickx
directeur
Michaela Defever
marketing & PR
Loes Habraken
productie
Ingken Grosse
zakelijk medewerker

RAAD VAN BESTUUR

Marc De Geyter
voorzitter
Kris Vreys
ondervoorzitter
Ludo Kools
secretaris
Greet De Clerck
Bart De Nijn
François Mylle
Annemarie Peeters
Michel Oliebos
Annick Schramme
Björn Siffer

SAMENSTELLING EN REDACTIE

Jelle Dierickx
Michaela Defever
Loes Habraken

ONTWERP EN CAMPAGNEBEELDEN

www.emilielauwers.be

© FOTO'S

Capella de la Torre © Andreas Greiner-Napp
Currende © Paul De Smet
So el ençina © Sarah Ridy, Eduardo Hernandez
Perez, Kshitij Saxena
VocaMe © Severin Schweiger
Doulce Mémoire © Laurent Geneix
Ratas del viejo mundo © Thomas Vandecasteele
Constantinople © Paolo A. Santos
RedHerring © M. De Decker
Locaties © Stef Boey, Bernard Van Velsen,
Alidoor Dellafaille & Tijn Vereenoghe
Andere zie redactie

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Jelle Dierickx
Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen vzw
Zoutwerf 5
2800 Mechelen

EUROPEAN FESTIVAL ASSOCIATION

Het Festival van Vlaanderen Mechelen maakt deel
uit van de koepel Festival van Vlaanderen en is
lid van de European Festival Association en de
International Society for Contemporary Music.

Programma onder voorbehoud van wijzigingen.

CONTACT

Festival van Vlaanderen Kempen vzw

Zoutwerf 5, 2800 Mechelen
T +32 (0)15 26 23 41
kempen@festival.be

www.musica-divina.be

SUBSIDIENTEN

MET DE STEUN VAN

De steden Geel, Hoogstraten, Lier, Mol, Herentals en Turnhout en de gemeenten Westerlo, Heist-op-den-Berg en Scherpenheuvel, de abdijen van Postel, Averbode en Tongerlo, en de kerkfabrieken en de toerismediendiensten van de betrokken steden en gemeenten.

POESIA DIVINA

SPONSORS

PARTNERS

